افزایش ۲۵ تا ۳۵ درصدی بلیت اتوبوس در تهران

اعضای شورای شهر تهران با افزایش ۲۵ تا ۳۵ درصدی نرخ بلیت اتوبوس در سال ۱۴۰۱ موافقت کردند. جعفر تشکری هاشمی در این باره گفت: متوسط افزایش نرخ بلیت بخش خصوصی و عمومی در اتوبوسرانی ۲۵ درصد در نظر گرفته شده که البته در برخی خطوط مبلغ کرایه نامتناسب بود که به آنها اجازه داده شده است تا سقف حداکثر ۳۵ درصد افزایش کرایه داشته باشند. کرایه اتوبوس‌های دربستی در سال آینده نیز نسبت به سال جاری ۳۵ درصد افزایش می‌یابد. / جام جم دیلی

سهم ۱۸ درصدی فرهنگ و پژوهش از بودجه دانشگاه‌ها

محمدعلی زلفی‌گل، وزیر علوم گفت: از بودجه کل دانشگاه در سال آینده، حداقل باید ۱۵ درصد به پژوهش و ۳ درصد به مباحث فرهنگی اختصاص یابد. وی خطاب به معاونان پژوهشی دانشگاه‌ها بیان کرد: سهم خودتان از بودجه‌های دانشگاه را بگیرید. همچنین توصیه من این است که بودجه پژوهشی را مستقل کنید؛ یعنی خود معاون تصمیم بگیرد و چک امضا کند. همچنین تشویقی مقالات را حتما جدی بگیرید. / مهر

بی‌توجهی به دستورالعمل‌های بهداشتی

۵۷٪ براساس آخرین گزارش وزارت بهداشت که در اختیار رسانه‌ها قرار گرفته‌است، میزان رعایت پروتکل‌های بهداشتی در کشور در هفته منتهی به ۳۰ بهمن ۱۴۰۰ (از ۲۰ تا ۳۰ بهمن ماه)، حدود ۵۷ درصد بوده‌است؛ آماری که قطعا نمی‌تواند در پیشگیری از انتقال کرونا آن هم با واریانت به شدت مسری امیکرون موثر باشد.

۷۰٪ میانگین میزان رعایت بهداشت فردی در اماکن عمومی استان‌های کشور نیز در بازه زمانی ۱۳ تا ۲۷ بهمن حدود ۷۰ درصد بوده‌است. در این شاخص بیشترین میزان رعایت مربوط به فرودگاه‌ها با ۹۷/۸۳ درصد رعایت است و کمترین میزان رعایت هم مربوط به کارگاه‌ها و صنایع کوچک زیر ۲۵ نفر با ۵۴/۰۸ درصد است.

۵۴٪ میانگین استفاده از ماسک در شاغلان و خدمت گیرندگان به تفکیک اماکن عمومی استان‌های کشور نیز در این مدت حدود ۵۴ درصد بوده‌است که بیشترین میزان استفاده از ماسک در اماکن عمومی مربوط به فرودگاه‌ها با ۹۵/۶۵ درصد و کمترین میزان استفاده از ماسک مربوط به مراکز ورزشی با ۴۵/۸۹ درصد است.

۵۵٪ میانگین درصد رعایت پروتکل فاصله‌گذاری در اماکن عمومی استان‌های کشور نیز در این مدت ۵۵ درصد بوده‌است که بیشترین میزان رعایت مربوط به ادارات و سازمان‌ها با ۸۵/۳۶ درصد و کمترین میزان رعایت مربوط به مراکز ورزشی با ۹۶/۴۶ درصد بوده‌است.

۵۹٪ میانگین رعایت تهویه مناسب در اماکن عمومی استان‌های کشور نیز در این مدت ۵۹ درصد بوده‌است. در عین حال بیشترین میزان رعایت مربوط به فرودگاه‌ها با ۹۵/۶۵ درصد و کمترین میزان رعایت نیز مربوط به مراکز ورزشی با ۵۲/۵۴ درصد رعایت بوده‌است.

۸۵٪ میانگین درصد رعایت پروتکل واکسیناسیون در اماکن عمومی کشور از ۱۳ تا ۲۷ بهمن ۸۵ درصد بوده‌است. بیشترین میزان رعایت پروتکل واکسیناسیون در اماکن عمومی در استادیوم با ۹۵/۶۵ درصد و کمترین میزان در کارگاه‌ها و صنایع کوچک با ۷۸/۳۷ درصد بوده‌است.

نانوایی‌ها رکورددار شکایت

۳۰۱۸ شکایت مردمی از طریق تماس با سامانه ملی ۱۹۰ وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی از ۱۶ تا ۲۳ بهمن ثبت شده که رعایت نکردن موازین بهداشتی نانوایی‌ها در دوران کرونا در صدر شکایت‌ها قرار دارد و شهروندان از رعایت نکردن بهداشت دست و استفاده نکردن از ماسک توسط کارکنان نانوایی‌ها گلایه دارند.

در هفته گذشته بیشترین نوع شکایات مردمی مربوط به رعایت نکردن موارد بهداشتی در محیط کار با ۶۶ درصد بود و پس از آن رعایت نکردن بهداشت دست با ۱۱ درصد در رتبه دوم، عرضه موادغذایی فاسد با ۱۰ درصد در رتبه سوم، دفع غیربهداشتی فاضلاب با ۸ درصد در رتبه چهارم و عرضه موادغذایی بسته‌بندی شده فاقد تاریخ مصرف معتبر با ۵ درصد در رتبه پنجم قرار داشت.

همچنین بیشترین شکایات مردمی برحسب صنف مربوط به نانوایی‌ها با ۴۳ درصد و پس از آن به ترتیب اماکن مسکونی با ۱۸ درصد رتبه دوم، اغذیه فروشی، ساندویچ و پیتزا با ۱۶ درصد رتبه سوم، سلف سرویس و رستوران با ۱۳ درصد رتبه چهارم و بقالی‌ها و سوپرمارکت‌ها با ۱۰ درصد رتبه پنجم شکایات مردمی را به خود اختصاص داده‌اند.

از شنبه گذشته تا دیروز ۱۶ هزار و ۹۶۷ بیمار جدید مبتلا به کرونا در کشور شناسایی شد از این تعداد ۲۳۱۵ نفر در بیمارستان‌ها بستری شدند

عکس: ایسنا

گزارش میدانی از ۳ بیمارستان پایتخت و وضعیت بحرانی اوج‌گیری دوباره کرونا

امیکرون تسلیم نمی‌شود

لیلا شوقی

جامعه

کرونا در پیک ششم دوباره اوج گرفته و قربانیان این ویروس شاخدار به ۲۴۲ نفر رسید. تعداد شهرهای در وضعیت قرمز نیز افزایش یافته‌است. براساس آخرین گزارش وزارت بهداشت و درمان، این روزها ۳۳۷ شهرستان در وضعیت قرمز، ۶۴ شهرستان در وضعیت نارنجی، ۴۷ شهرستان در وضعیت زرد و هیچ شهرستانی در وضعیت آبی قرار ندارد. مشاهدات میدانی خبرنگار جام جم در بیمارستان‌های هاجر، مسیح دانشوری و امام خمینی(ره) نیز شرایط نامناسب پیک ششم را تایید می‌کند بی‌توجهی به رعایت پروتکل‌های بهداشتی و عادی‌انگاری شرایط سبب شده‌است این روزها تعداد ابتلاهای خانوادگی افزایش پیدا کند، نگران‌کننده این‌که کم نیستند کودکانی که قربانی این سهل‌انگاری می‌شوند. مساله دیگری که باید نسبت به آن هشدار داد افزایش ابتلا به بیماری در بین اعضای کادر درمان است، کادر درمانی که بیش از دو سال است در خط مقدم مبارزه با کرونا حضور دارند و این روزها با اوج‌گیری پیک ششم بیش از گذشته تحت فشار هستند. این درحالی است که مانند روزهای مرگبار پنج پیک گذشته برخی بیماران و همراهانشان برای یافتن تخت خالی با مشکل روبه‌رو شده‌اند. ماجرایی که آب پاکی را روی دست آنهایی می‌ریزد که ادعا می‌کردند امیکرون مانند یک سرماخوردگی ساده است.

مراجعه به بیمارستان‌های مخصوص بیماران مبتلا به کرونا افزایش یافته‌است و تقریبا در بیشتر بیمارستان‌ها تخت خالی وجود ندارد. در این بین اما آنچه بیشتر به چشم می‌آید شرایط شکننده کادر درمان است، چراکه تعدادی از آنها برخلاف ابتلا به کرونا به دلیل نبود نیروی جایگزین و نیاز بیماران همچنان مشغول فعالیت‌هستند.

در سالن اورژانس بیمارستان هاجر چند نفر نشسته‌اند. سه سرباز و سه، چهار مرد جوان درون سالن هستند. سربازها و مردان جوان مدام سرفه می‌کنند، بینی خود را بالا می‌کشید یا به خاطر درد عضلات‌شان ناله می‌کنند. یکی از سربازان می‌گوید در بیمارستان هاجر و در بخش انتظامات کار می‌کند. از صبح اما احساس بیماری کرده‌است. به‌جز این سرباز، دو سرباز دیگر هم در بیمارستان کار می‌کنند و ادعا دارند عوارضی شبیه ابتلا به بیماری کرونا دارند. یکی از مردان جوان هم توضیح می‌دهد پرستار یکی از بخش‌های داخلی بیمارستان است و از روز قبل احساس بیماری کرده و به همین دلیل برای دریافت دارو به اورژانس آمده‌است. این مرد جوان توضیح می‌دهد هر روز تعداد زیادی از همکارانش به بیماری کرونا مبتلا می‌شوند. مرد جواب آزمایش‌اش را تازه گرفته‌است. می‌گوید کرونا مثبت است. این موضوع اما ناراحتش نکرده‌است. جزو پرسنل بیمارستان است و نمی‌داند به دلیل بیماری می‌تواند از رئیس‌اش مرخصی بگیرد یا نه. چراکه به‌جز او دو سه نفر از همکارانش هم به بیماری کرونا مبتلا و در مرخصی به سر می‌برند.

دختر جوان بی‌حال روی تخت بیمارستان خوابیده‌است. یک سرم به دست او وصل کرده‌اند. روپوش سفیدش او را از دیگران متمایز کرده‌است. می‌گوید رزیدنت است و در بخش تصویربرداری بیمارستان امام خمینی(ره) کار می‌کند. چند روز قبل اما به بیماری کرونا مبتلا شد و چون بیماری ریه او را درگیر کرد، مجبور به استفاده از رمدسیویر شد. می‌پرسیم چرا با وجود بیماری در محل کار حاضر شده‌است؟ می‌گوید همه همکارانش هم مانند او بیمارند و همه مجبور به فعالیت هستند. در سالن پذیرش بیمارستان امام خمینی(ره) دو پرسنل دیگر بیمارستان هم دیده می‌شوند. یکی از پرستاران دختر نوجوانش را برای معاینه آورده‌است. می‌گوید خود به بیماری کرونا مبتلا شد و دختر نوجوان و همسرش را هم بیمار کرد. حال همسرش خوب است اما دختر جوان نیاز به درمان و دارو دارد. دختر نوجوان مداوم سرفه می‌کند. در گوشه سالن زن میانسالی که در بخش آزمایشگاه کار می‌کند همراه مادرش مراجعه کرده‌است. می‌گوید هم خود و هم مادرش به بیماری کرونا مبتلا شده‌اند. مادرش حال خوشی ندارد. بی‌حال است و حتی توان ایستادن هم ندارد. زن میانسال سر تکان می‌دهد و می‌گوید: «من مادرم را بیمار کردم.»

پنج نفر بیرون بخش آزمایشگاه کرونای بیمارستان امام خمینی(ره) ایستاده‌اند. دو نفرشان لباس مراقبت‌های ویژه پوشیده‌اند. می‌گویند پرستارند و مانند دیگر همکارانشان علائم بیماری کرونا را دارند و به همین دلیل برای انجام آزمایش کرونا مراجعه کرده‌اند. یکی از پرستاران سر تکان می‌دهد و می‌گوید: «حتی اگر جواب آزمایش‌مان هم مثبت باشد، برای کار به بیمارستان می‌آییم. همه همکاران‌مان بیمارند.» کمی دور از این دو پرستار سه مرد ایستاده‌اند. هر سه لباس فرم سیاه و قرمز پوشیده‌اند. می‌گویند از پرسنل تاسیسات بیمارستان هستند و مانند همکاران پرستارشان برای انجام تست کرونا مراجعه کرده‌اند. هر سه سرفه و عطسه می‌کنند. می‌خندند و می‌گویند: « در شرایطی که بیمارستان این همه مراجع‌کننده دارد، ابتلای ما عجیب نیست.»

هزینه‌های همیشگی

«هزینه‌های درمان اینجا خیلی ارزان است.» این نه حرف ما که حرف بانوی میانسالی است که برای درمان به بیمارستان مسیح دانشوری مراجعه کرده، او تازه رمدسیویر خود را دریافت کرده‌است. هر روز تنها ۳۰ هزار تومان برای تزریق رمدسیویر به بیمارستان پرداخت می‌کند. هزینه‌های ویزیت هم ۱۰ تا ۱۵ هزار تومان می‌شود. هزینه آزمایش کرونا اما رایگان نیست و مانند حدود یک ماه قبل، آزمایشگاه کرونای مسیح دانشوری تحت پوشش بیمه است. افرادی که تحت پوشش خدمات درمانی هستند، حدود ۷۵ هزار تومان برای انجام آزمایش کرونا می‌پردازند. این آزمایشگاه اما با بیمه تامین‌اجتماعی قرارداد ندارد و هر فردی که بیمه تامین‌اجتماعی دارد یا تحت پوشش هیچ بیمه دیگری نیست، باید حدود ۲۵۰ هزار تومان پرداخت کند.

اتاقک آزمایشگاه کرونا بیمارستان امام خمینی(ره) هم از مراجعانش حدود ۲۵۳ هزار تومان دریافت می‌کند. متصدی آزمایشگاه می‌گوید این آزمایشگاه با هیچ بیمه‌ای طرف قرارداد نیست. هزینه ویزیت پزشک اندک و حدود ۲۰ هزار تومان است. هر فردی که بخواهد در این بیمارستان رمدسیویر تزریق کند باید حدود ۳۰ هزار تومان روزانه پرداخت کند.

هزینه ویزیت در بیمارستان هاجر حدود ۳۰ هزار تومان است البته هر فردی که زیرپوشش بیمه نیروهای مسلح است، برای ویزیت هزینه‌ای نمی‌پردازد. فردی که بیمه نیروهای مسلح دارد انجام آزمایش کرونایش نیز رایگان است. هزینه انجام آزمایش کرونا به صورت آزاد اما در آزمایشگاه این بیمارستان حدود ۳۰۰ هزار تومان است.

تخت خالی نیست

مدتی پیش وقتی سویه امیکرون در کشور شناسایی شد، بسیاری گفتند این سویه جدید مانند سرماخوردگی است و شبیه سویه‌های دیگر نیست و حتی ممکن است موارد بستری هم مانند موج پنجم که سویه دلتا سویه غالب بود، افزایش پیدا نکند. با این حال اما اخباری که از بیمارستان شهرهای مختلف شنیده می‌شود خلاف این را نشان می‌دهد. همین چند روز پیش بود که محمدحسین سرمست، سرپرست دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز خبر داد ظرفیت تخت‌های آی‌سی‌یو در بیمارستان‌های اهواز پر است. این حرف سرمست را باید به همه نقاط کشور تعمیم داد وقتی رنگبندی درصد بالایی از شهرها به رنگ قرمز درآمده‌است. وضعیت قرمز ۳۳۷ شهرستان کشور نشان می‌دهد تعداد بستری در بیمارستان‌های این شهرها در شرایط هشدار قرار دارد. وضعیت بستری افراد مبتلا در بیمارستان‌ها در ۶۴ شهرستان نارنجی دیگر هم در شرایط خوبی نیست. گزارش‌های میدانی ما از بیمارستان‌ها هم همین نکته را تاکید می‌کند. بخش بزرگی از محوطه بیمارستان مسیح دانشوری را با برزنت پوشانده‌اند. نیمکت‌های آهنی را دور یک بخاری بزرگ استوانه‌ای شکل گذاشته‌اند. چند پتو روی نیمکت‌ها رها شده‌است. پرستار این بیمارستان می‌گوید بعضی از روزها افراد منتظر برای بستری شدن اینقدر زیاد است که آنها مجبور می‌شوند در حیاط بخوابند. محوطه حیاط اما روزی که ما برای گزارش رفتیم خلوت و خالی بود.

تخت پیرزن را گذاشته‌اند درون محوطه سالن، در گوشه‌ای از سالن که شخصی آنجا رفت‌وآمد نمی‌کند. پیرزن سخت نفس می‌کشد انگار که نیمه جان باشد، با چشم‌هایی بسته سینه‌اش به سختی بالا و پایین می‌رود. یک ماسک اکسیژن روی دهانش گذاشته‌است. پرستار بخش اورژانس کرونای بیمارستان مسیح دانشوری می‌گوید این پیرزن دو روز است منتظر خالی شدن یک تخت است. فرزندان او حالا برای پیدا کردن یک تخت بیمارستان روزها از این بیمارستان به آن بیمارستان سرمی‌زنند تا شاید تختی خالی پیدا کنند. پیرزن اما با نفس‌های تنگ هنوز در انتظار بستری شدن است.

جلوی بخش اورژانس بیمارستان امام خمینی(ره) یک کانکس گذاشته‌اند. درون کانکس چند تخت بیمارستانی قرار داده شده‌است. چند پیرزن و پیرمرد روی تخت‌ها دراز کشیده‌اند و با دستگاه نفس می‌کشند. دختر جوانی که مادرش درون بخش تنفسی بستری است، می‌گوید جای خالی برای بستری کردن مادرش در بیمارستان نیست. به همین دلیل از صبح منتظر یک تخت خالی در بخش است. به‌جز مادر این دختر جوان چند فرد دیگر هم منتظر خالی شدن تخت بیمارستانی هستند. دختر جوان دیگر گیج و منگ از کانکس بیرون می‌آید. توضیح می‌دهد ساعت‌هاست منتظر است تا پزشکی مادرش را ویزیت کند. می‌گوید نه تخت خالی برای بستری شدن وجود دارد و نه پزشکی که مادرش را ویزیت کند. به مادرش فقط اکسیژن وصل کرده‌اند تا خوب نفس بکشد، نه دارویی برای درمان او تجویز شده و نه حتی پزشکی برای رسیدگی به مشکلاتش در این بخش وجود دارد.

بیمارستان هاجر هیچ مراجعه‌کننده‌ای را که به بیماری کرونا مبتلاست بستری نمی‌کند. خانم جوانی سخت نفس می‌کشد. همسرش گوشه چادرش را گرفته و به او کمک می‌کند آرام راه برود. همسر این دختر جوان تعریف می‌کند به بیماری کرونا مبتلا شده‌اند و حال همسرش هم بد است و باید سریع در بیمارستان بستری شود. او می‌گوید: «شنیده بودم بیمارستان هاجر سانتر کروناست و یکی از بیمارستان‌های دولتی برای درمان کروناست اما بیماری در اینجا بستری نمی‌شود، پس چطور این بیمارستان سانتر کروناست؟» مرد عصبانی به نظر می‌رسد. حال خودش هم خوب نیست. سرفه می‌کند و دست همسر جوانش را می‌گیرد تا به او کمک کند.

واکسن گریزها

صورتش بعد از هر بار سرفه فشرده می‌شود. روی تخت بخش تنفسی بیمارستان امام خمینی(ره) نشسته‌است و به سختی زیر ماسک نفس می‌کشد. همین دو روز قبل علائم بیماری کرونا، گلودرد، سردرد و سرفه را تجربه کرد تا این که نفسش یکباره به شماره افتاد و توان نفس کشیدن را از دست داد. به همین دلیل او را سریع به اورژانس بیمارستان رساندند. به سختی صحبت می‌کند و توضیح می‌دهد فقط یک دز واکسن کرونا را تزریق کرده‌است. دلیل را که می‌پرسیم، دست‌های چروکیده و پیرش را بالا می‌برد و می‌گوید: «یادم رفت باید واکسن بزنم.» پیرزن دوباره سرفه می‌کند. پسر جوانی که دورتر از او سرگرم گوشی همراهش است، نگاهی به او می‌اندازد و دوباره خود را مشغول گوشی همراهش می‌کند.

برای خانم جوانی که برای بار دوم به بیماری کرونا مبتلا شده‌است، تزریق واکسن جزو اولویت‌هایش نیست. او می‌گوید: «به واکسن کرونا اعتقاد ندارم.» و زمانی که به او می‌گوییم شاید اگر واکسن زده بود به بیماری کرونا مبتلا نمی‌شد، شانه بالا می‌اندازد و می‌گوید: «معلوم نیست در واکسن‌هایشان چه ریخته‌اند. من که موش آزمایشگاهی آنها نیستم.» بعد بینی‌اش را بالا می‌کشد و غرغرکنان می‌گوید: «شاید کرونا هم وجود نداشته باشد. از کجا معلوم؟» و بعد از بخش اورژانس کرونای بیمارستان مسیح دانشوری بیرون می‌رود و سرفه سخت و خشنی می‌کند. مرد قوی‌هیکل است اما زیر پتوی سبزرنگ می‌لرزد. یک سرم به او وصل کرده‌اند. هر چند ثانیه یک بار سرفه‌ای می‌کند. توضیح می‌دهد پنج ماه پیش دو دوز واکسن کرونا تزریق کرده‌است. بعد اما بیماری کرونا به سراغش آمد. می‌گوید: «شاید اگر دوز سوم را تزریق کرده بودم، برای بار سوم به کرونا مبتلا نمی‌شدم.» و دوباره زیر پتو می‌لرزد.

پیرزن سخت نفس می‌کشد انگار که نیمه جان باشد با چشم‌هایی بسته سینه‌اش به سختی بالا و پایین می‌رود. یک ماسک اکسیژن روی دهانش گذاشته‌است. پرستار بخش اورژانس کرونای بیمارستان مسیح دانشوری می‌گوید این پیرزن دو روز است منتظر خالی شدن یک تخت است

بخش کرونا، بخشی در دور دست

یکی از گلایه‌های مشترک مبتلایانی که به بیمارستان‌ها مراجعه می‌کنند، دسترسی سخت به بخش مبتلایان به کروناست. شرایط قرارگیری بخش‌های کرونا در هر سه بیمارستان مسیح دانشوری، امام خمینی (ره) و هاجر دور از بخش‌های دیگر است. مراجعان برای رسیدن به بخش باید مسیر زیادی را بپیمایند. شرایط در بیمارستان مسیح دانشوری عجیب‌تر است. بخش کرونای این بیمارستان نرسیده به در شرقی بیمارستان است و مسیر رسیدن به بخش در بین کوه‌ها و تپه‌ها قرار دارد. زن میانسالی که در محوطه نشسته‌است می‌گوید، حدود ۴۵ دقیقه می‌شود که منتظر است تا راننده تاکسی اینترنتی او را سوار کند. او می‌گوید: «اینجا نقطه کور است و هیچ راننده‌ای هم نمی‌تواند اینجا را پیدا کند. کمی دورتر تابلو زده‌اند اینجا بخش اورژانس کروناست اما بعد هیچ مشخصه دیگری وجود ندارد.» زن باید مسیر سربالایی با شیب تندی را بپیماید تا به خیابان محک برسد و بعد از آن مسیر درخواست تاکسی آنلاین بدهد. زن میانسال به مسیر سربالایی که فکر می‌کند، نفسش تنگ می‌شود و سرفه‌ای می‌کند.

برای مردی که مادر پیرش را به اورژانس کرونای بیمارستان امام خمینی (ره) آورده، مسیر رسیدن به اورژانس طولانی است. او می‌گوید اورژانس از درهای ورودی دور است. به اضافه این که قبل از مراجعه به اورژانس کرونا باید شرح حال مراجعان توضیح داده شود و برای نوشتن شرح حال نیز باید به در دیگر بیمارستان در خیابان باقرخان رفت. مشکل اما از زمانی بیشتر می‌شود که پزشک اورژانس انجام آزمایش کرونا را تجویز کند. در این صورت است افرادی که به بیماری کرونا مبتلا هستند دوباره باید مسیری را بپیمایند و در محوطه، همراه با سرفه و ویروس راه بروند تا به آزمایشگاه کرونا، جایی درست در وسط بیمارستان برسند. در این مسیر ممکن است افراد زیادی بیمار شوند و البته بیماری که تنگی نفس و بدن درد دارد با مشقت و سختی مواجه شود.

برای مردی که در سربالایی خیابان ولی‌عصر(عج) با قدم‌های آرام و به سختی راه می‌رود، رسیدن به اورژانس بیمارستان هاجر سخت است. او مشکوک به بیماری کروناست. به سختی نفس می‌کشد و پشت سر هم سرفه می‌کند. می‌گوید برای رسیدن به اورژانس باید مسیر زیادی راه برود و چون قسمتی از بیمارستان در حال تعمیر است باید اورژانس را دور بزند. مرد می‌گوید: «اگر پزشک برایم آزمایش کرونا بنویسد، باید دوباره همین مسیر طولانی را طی کنم.» می‌خندد و می‌گوید شانس آورده که مسیر رسیدن به آزمایشگاه کرونا سرپایینی است.

تزریق رمدسیویر ادامه دارد

حدود ۱۲ تخت بیمارستانی را در سالنی کوچک گذاشته‌اند. هشت بیمار روی تخت‌ها دراز کشیده‌اند. به هر کدام سرمی وصل است. گاهی پرستار بخش به بیماران سر می‌زند. هشت نفری که روی تخت دراز کشیده‌اند در حال دریافت داروی رمدسیویر هستند، دارویی که ستاد کمیته علمی کشوری برای درمان بیماری کرونا آن را در فهرست داروهای درمان قرار داد. صدای سرفه افرادی که روی تخت‌ها خوابیده‌اند، سالن کوچک را پر کرده‌است. پرستار بخش تزریق رمدسیویر بیمارستان امام خمینی(ره) می‌گوید تزریق این دارو به نسبت موج پنجم که در مرداد و شهریور اتفاق افتاد، کمتر شده‌است. به گفته او، تنها افرادی رمدسیویر دریافت می‌کنند که میزان اکسیژن خون‌شان پایین است یا با مشکلات تنفسی دست و پنجه نرم می‌کنند. این پرستار توضیح می‌دهد هزینه تزریق رمدسیویر در این بیمارستان کم است و هزینه اندک باعث شده بسیاری از بیماران تمایل داشته باشند تا در این بیمارستان رمدسیویر خود را تزریق کنند.

برای رسیدن به بخش تزریق رمدسیویر بیمارستان مسیح دانشوری باید از پله‌های آهنی و شیب‌داری که ما را به کانکسی می‌رساند، بگذریم. بخش نسبتا خلوت است و تخت‌های یک طرف بخش هم همه خالی هستند. هیچ نوبت‌دهی برای تزریق رمدسیویر داده نمی‌شود؛ چراکه تخت خالی در دسترس است. اینها را پرستار این بخش می‌گوید. پیرزنی رنجور و نحیف از تخت پایین می‌آید. می‌گوید به دلیل ابتلا به بیماری دیابت و نیز درجه اکسیژن پایینش، پزشک برای او داروی رمدسیویر تزریق کرد. او هر روز ساعت ۱۰ صبح به بیمارستان مراجعه می‌کند و رمدسیویر را دریافت می‌کند. هرچند تا پایان دوره تزریق تنها دو نوبت دیگر مانده‌است اما می‌گوید بعد از دریافت این دارو سرفه‌هایش کمتر شده‌است و دیگر تب‌ولرزی هم احساس نمی‌کند.